

શ્રી યશોવિજયજી

જૈન ગ્રંથમાળા

દાદાસાહેબ, ભાવનગર.

ફોન : ૦૨૭૮-૨૪૨૫૩૨૨

૩૦૦૪૮૪૬

1615

७३.

२५४५

वीर स० २४५०

वीरजयन्ती.

३०-या० अ० ३

}

कर्ता,

अनि दशनिविजय.

ચારિત્ર સિદ્ધિ પુ. ૨

શ્રી

મહાવીર જન્મોત્સવ

કર્તા,

મુનિ દર્શન વિજય

સહાયક:—

વેરાવળ નીવાસી વીસા ચોસવાળ
શા. હરખચંદ રૂપચંદના સુપુત્ર
માણિકલાલભાઈ.

પાલીતાણા—શ્રી બહાદુરસિંહજી પ્રી. પ્રેસ મધ્યે
શ્રી. અમરચંદ બહેચરદાસે છાપ્યે.

નમો જગત્પૂજ્ય યશોવિજયવાંચકવરાય

શ્રી મહાવીર જન્મોત્સવ.

(જન્મકાંડ.)

સ્થલ—સ્વર્ગલોક, મૃત્યુલોક.

કાલ—ચોથા આરાનો અંતભાગ.

મંગલાચરણ.

પરમ પુરુષ મહાવીર...

જ્ઞાનવીર ધ્યાનવીર તાનવીર દાનવીર,
બાલવીર યોગીવીર વીર નામ ધાર. ૧

સુખવીર દુખવીર શાંતિવીર કાંતિવીર,
યશોવીર ધીરવીર બાણેા અસિધાર. ૨

શત્રુવીર મિત્રવીર જાપવીર પુણ્યવીર,
સર્વ કાર્ય સાધ્ય યોગ, વીરજી શ્રીકાર. ૩

ગામવીર સ્થાનવીર દેશવીર વેશવીર,
રાજવીર પ્રેમવીર વીરતા પ્રચાર. ૪

વિશ્વહિત ધારવીર વિશ્વજીવ શૂરવીર,
શિવલક્ષ્મી સ્વામિવીર વીર ભરતાર. ૫

પ્રવેશ ૧ લો.

સ્થલ—સ્વર્ગ.

કાલ—ચૈત્રમાસ-પર્વદિન.

ફેદ્ર—

સૂર્યને જન્મદાત્રી દિશા એક છે,
 અનેક નથી, માતા સિંહ જન્મતી;
 વીર માતા અદ્વૈત છે,
 કાંકરાથી પણ બીજી અધિક.
 વિષય પુતલીઓ,
 શું પાડશે ઢાળાં અણુઘડ સોનીના એકરાં;
 સિંહના સાંપડયા ગુલશે નેરમાં,
 માતૃ ગુણ ગ્રાહી બાલુડા જગ જ્યો.
 દો માતને ધન્ય છે, ધન્ય છે, ધન્ય છે,
 સહસ્રશઃ દંપતી યુગ્મને;
 પણ અમારી જંખનામાં છે એમ,
 શૂરનર જાગશે જગવશે જગજ્યોતને.
 પામશે પ્રિયપાઠ શીખવશે સંતપાઠ,
 મધુબંસી સુરમાં ડાલાવશે પ્રેમ, પાપ;
 દોડવશે, નેડશે પુણ્ય પંથમાં,
 અંધકાર ફેડીને સ્વજ્ઞાન પ્રભાવથી.

÷ આ જંખનામાં કેટલાક દિવસ ચાલ્યા બાક
 છે. એક દિવસે ઇંદ્રનું સિંહાસન કંપે છે. ÷

ફેદ્ર—(સ્વગત)

શું થયો કંપપાત, કે શું કોઈ શત્રુબત,
 નહીં નહીં—
 મારી સામે બંડ જગાવનાર નથી ઇન્દ્રનો;
 અરિબાહ,

તો શું અશુભ ચિન્હ છે ?

નાના તેમ નથી,

હજી આગલ જો અવધિના ઝોજસથી;

આધે કેટલે !

કુલાચાર કહે છે. વિશાલો વચ્ચે.

÷ ક્ષત્રિય કુંડમાં સિદ્ધાર્થ રાજાને ત્યાં તીર્થ-
કરનો જન્મ થયાનું અવધિજ્ઞાનથી બાજે
છે અને વહે છે ÷

અહો આતો વિશ્વમાં પુણ્ય ભગ્નું છે,

વાયુ સુંદર વહે છે;

નરકમાં પણ જગજગાટ થયો,

અહો દશા પલે છે.

પાપ આબ્ધું સિંહાસનમાં,

ત્યાં પણ પુણ્ય પેખીને;

નાહું દૂર, દૂર, દૂર,

સિંહાસન હસે છે ખેલે છે.

દેખીએ પુણ્યનૂર,

પણ હવે મારે મહાજનો યેનગતઃ સ પન્થાઃ,

જે કરવા લાયક છે તેજ આચરવાનું છે.

÷ હંડાધિપતિ હરિષ્વગમેષીને

ચંદ્ર— બોલાવે છે ÷

છે ઠાઠ વચન છલનાર !

દેવસૂત દીપતો.

હરિણગમેષી—

કરમાવો. સેવક પાલશે,
ઈંદ્રની રસીડી આણુ;

÷ એમ ઉત્તર આપતો હરિણગમેષી પાસે
આવી નમન કરે છે અને બે હાથ જોડી
ઈંદ્રની આજ્ઞા સાંભળે છે. ÷

ઈંદ્ર—

વગાડ વગાડ મંગલ ઘંટ,
વગાડ વગાડ સુધોષા ઘંટ;
કર આહ્વાન દેવોનું,
થરથરાવ રજ રેણુ સૂક્ષ્મ.
પુણ્યાચાર પાંગર,
કરાવ બલ પરિચય;
ધુળે સિંહાસન ઘંટ દેવલોકના,
ઈંદ્ર પરિકર તૈયાર થાય.
આજે ઉત્સવ છે,
આનંદ છે, આનંદ છે, મંગલવેળા છે
મંગલ શબ્દ પાઠવ,
જન્મોત્સવ છે જગત્પતિનો.
વગાડ, વગાડ, મંગલ ઘંટ.

÷ હરિણગમેષીદેવ ઈંદ્રની આજ્ઞા પાળવા તૈ-
યાર થાય છે. +

પ્રવેશ ૨ જી

સ્થલ—જંબુદ્વિપના ભરતક્ષેત્રમાં ક્ષત્રિયકુટુંબ નગરનો
રાજમહેલ.

કાલ—ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૩ ની મધ્ય રાત્રિ.

(સિદ્ધાર્થ રાજાની પત્નિ ત્રિશલા ક્ષત્રિયાણી
રાજપુત્રને જન્મ આપે છે અને દાસી અગા-
શીમાં જઈ આકાશમાં દૃષ્ટિ નાખે છે.

ત્રિશલા—

દાસી ?

દાસી—

જી ! આ-આવી

પણ જોડું છું, ગગનમાં છે સિતારો
ઉગતો !

† માતા પોતાના બાલક પ્રત્યે આંગણી ચીંધી
દાસીને કહે છે. †

ત્રિશલા—

અરે આ પૂર્વ દિશાનો સૂર્ય ઉગ્યો છે.
શરદના ચંદ્ર જેવો અમૃત વરસતો;
તેજમાં કેટલાય તારા છુપાશે,
છુપા હશે.
કેટલાય દેવ આવશે,
મળે, આકાશ ગર્ભાનિયમનો વિકાર;

મંગલ વાત ફેલાવ,
 સુંદર સમય છે.
 નથી ખલ્લા, વિષ્ણુ કે મહેશ,
 હોય ક્યાંથી રૂપ આનું તેને

— ખાલ રાજપુત્રને દેખી દાસી ખુશી થાય છે. —

દાસી—

અહો આતે મનુષ્ય કે દેવ !

ત્રિશક્તી—

અરે એતો મનુષ્યદેહ ધારી છે,
 દેવનો દેવ, રાજનો રાજ;
 મારો ખાલુડો હિયાનો હાર,
 જા કહે ત રા ખાવીદને,
 દેખાડ તારી દાન શાક્રા
 વાનકી જગત્રયીનું બલ-જેની;
 જાગ્યો છે રૂપ રૂપનો અંખાર,
 શણગાર જે વણનમાં મકરધ્વજ.
 નહીં તો એકલો લાગશે તેપણ,
 તાવડીના તલીયા જેવો, ઉપમામાં
 જા—જલદી જા.

દાસી—

ખા ? રાજ હશે રાજ મહેલમાં,
 નિદ્રાના વમલમાં;
 સુંદર સ્વપ્ન સૃષ્ટિમાં,

કહું તમારા કેણુ તેને ?
લાવીશ ભારોભાર દાન,
બા ! જાઉં છું હમણાં. ...

ત્રિચ્છલા—

(સ્વગત)

અહો ! શું આનંદ છે ?
છું એકલી બની અનેક,
આકાશ અને પ્રદેશો જેમ;
અહો કેવો શુંદર ગંધવાહ છે.
પણ આ શું ?

÷ એક જાતિનો તીણો સ્વર સાંભળે છે ને
એ શું છે ! તે તપાસવા મૈાન રહે છે. ÷

પ્રવેશ ૩ જો.

સ્થલ—ગગન મંડલમાં આગમન.

પ્રલ—

(દિક્કુમારીકાનું મંડલ તિર્યક્ લોકમાંથી
નીકળી ગગન માર્ગે થઈ ક્ષત્રિય કુંડમાં આવે
છે.)

શક—

જણાવે છે નક્ષત્રગતિ,
ગત શત્રિના જ્ઞાનને;
પારદનલી ઉચ્ચતાના માનને,

શુભ શકુનો જનજન્મ સ્થાનને,
બોલો બોલો સાહેલી,
“ મંગલ સંદેશ પાઠવ્યા. ”

દિક્કુમારિકા —

મંગલ સંદેશ મોકલ્યાં ॥
જગ્યુ જગતનું નૂર, ઉભું પ્રદ્વાંડનું શૂર,
ચાલો સાહેલી રંગ મહાલવા ॥
વાધ્યાં પુણ્ય અંકુર, જગ્યે ધર્મ એ ધુર,
વીર વધાવો હીલ ધારીયે ॥
ઉગ્યો કનકનો સૂર, ફેર્યો કલ્પલહેલૂર.
મંગલ સંદેશ નોતર્યા ॥

÷ દિક્કુમારીઓ ત્રિશલાના મહેલમાં આવે છે.
વિવિધ રંગી શોભા-ભક્તિ કરે છે. પછી કે-
લના ત્રણ ઘર બનાવે છે અને રાજપુત્ર સાથે
ત્રિશલા ક્ષત્રિયાણીને એક કેલિગૃહમાં લઈ
જઈ મહન કરે છે. ÷

દિક્કુમારિકા —

સ્વર્ગ ગંગા પણ આવીયા ॥
લેવા દશન સુખ, લહી વારિનું રૂપ
ફલંબ દેહ અમૂલો અહીં ॥
બનો સેવી અનુપ, કાં કે'ર સ્વરૂપ,
મંગલ સંદેશ નોતર્યા ॥
આદર્શન ખુબ માંજલા, દેખામ શુદ્ધસ્વરૂપ,

મહાં નથી તેને, અમે બનીયે સિદ્ધ સ્વરૂપ,
મંગલ સંદેશા મોકલ્યા ॥

÷ બીજા કેલિગૃહમાં બન્નેને લઈ જઈ સ્નાન
કરાવે છે. ÷

૧૬—

સિંચો સિંચો જીન તરૂને
પ્રકટાવશે ક્રોધમાં અંકુર પ્રેમના
ને-લાવશે હર્ષનાં ફલ.
ભાવિ વિશ્વ વાડીમાં
સૈયારાં શોકના પણ ન્યારાને ન્યારા
વાધ્યાં પ્રેમ અંકુર
મંગલ સંદેશા મોકલ્યા ॥

(ત્રીજા કેલિગૃહમાં બન્નેને અલંકારે
છે અને આ આભૂષણો રાજપુત્રને યોગ્ય છે,
એમ નિશ્ચય કરે છે.)

૧૭—

યોગ્યને યોગ્ય મળે છે
દેવેન્દ્ર પૂજ્યને ન ભૂતનાથનો ધતુરો
ન ટહુકે કોયલ લીંબની ડાલીએ
ઓપે હાડકાનો હાર સ્મશાન વાસીને
કણેર હનુમાનને
કાંડા શોધે છે છાણ મૂર્તિને
દૈવી ભૂષણ તલસે વીરને,
કેયુર કુંડલ મુકુટ હાર.

દીપે હો દેહ પર,
યોગ્ય મેળાપને પાંગર્યા.

÷ ત્રિશલારાણીને તથા બાલ પ્રભુને આ ભૂષ-
ણોથી અલંકારી તેના મૂલ સ્થાને મૂકે છે અને
સર્વ સંગાથે રાસ લે છે.÷

દિક્કુમારિકા

જીવો માતને સૂત તે જ્યાં લગે ચંદને સૂર ॥
વીર ભક્તિલીન પ્રાણીયા, લહો સુખ ભરપૂર ॥
બોલો.....બો.....લો

રાસ લહો સહુ સાથમાં ॥
બાજે સુંદર તુર, મીઠો, ખંસીનો સૂર
ભવચક્રમાં ફરવું મટે ॥
ફરો કુદડી કુરૂર, નમો નાથ હજૂર
વત્યાં એ વીર વધામણાં ॥

÷ સર્વ દિક્કુમારિકાઓ આનંદથી રાસ રમીને
બાથ છે ÷

પ્રવેશ ૪ થો.

સ્થલ—ઈંદ્રભુવન.

કાલ—મૃત્યુત્રોકની મધ્યરાત્રી.

(ઈંદ્ર સુષોષા ઘંટા દ્વારા જીનના જન્મને બા-
હોર કરે છે અને સ્વપરિકરને આજ્ઞા કરે છે)

ઈંદ્ર—

સ્વસ્વ પદસ્થ દેવવૃન્દ ?

આજે માફે સિંહાસન ચાલે છે.
 વિઘ્નદિપકના તેલને પ્રેરે છે વિકૃત પવન,
 પાતાલ કલશાના નીરને
 ઠેલે છે ઉદ્ધત સમીરણ.
 નથી તેમ આ સિંહાસનને,
 તે ધૂળવતો
 ઉષ્ણતાના યોગે પારો ઉચો નીચો થાય છે
 નથી કોઈ પ્રેરક,
 કર્મના યોગે જીવ, નથી કોઈ કર્તા;
 જીન જન્મ યોગે સિંહાસન થર થરે છે.
 નથી કોઈ ધૂળવનાર,
 ભડવીરનો હાથ
 લીંબુ દેખી જીભની પેઠે,
 સિંહાસનનું તાંડવ નૃત્ય.
 સિંહાસનનો સત્કાર,
 જગાવે છે નુરમાં આલ્હાદ;
 થાઓ તૈયાર,
 ફરકે છે જય ધ્વજા અનિલોત્સવમાં.
 વીર જન્મ કલ્યાણકની,
 છે અમોઘ આજ્ઞા;
 લોપશો, ના ડા' પણના ફરીયા,
 ÷ દેવો જીન જન્મને જાણે છે અને સ્વગત
 ચિતવે છે ÷

દેવચન્દ્ર—

તૈયાર છે તલસતા આત્મા,

આત્માને ભેટવા;
 નથી તુમ આજ્ઞા અમોલી,
 પણ છે ભવવારિણી ભક્તિ.
 અને તેથી આ.....પણ,
 નીચે જવામાં ઉચ્ચ ગમન છે;
 નીચે રહેલી નમ્રતા છે ઉંચી,
 પગ તેથી પૂજ્ય છે.
 તૈયાર છે ચેતન,
 પીછાણુ છે પવિત્રાત્માની
 ચાલો.—

† આજ રીતે દરેક દેવલોકના ઇંદ્રોનો પરિ-
 વાર અને મહુર્ધિક દેવતાઓ! ભક્તિથી
 ઇંદ્રની આજ્ઞાથી કે કૌતુકથી પોતપોતાના
 વિમાનદ્વારા જંબુદ્વીપમાં આવે છે અને
 મેરૂપર્વત ઉપર જાય છે÷

પ્રવેશ ૫ મો.

સ્થલ-ક્ષત્રિયકુંડ અને મેરૂનો માર્ગ.

કાલ-જન જન્મ પછીનો સમય.

÷ સૌધર્મેન્દ્ર ત્રિશક્તિવારણીના શયન મંદિરમાં
 આવે છે અને જનમાતાને નમી બાલ પ્ર-
 ભુને નમે છે તથા સ્તવે છે ÷

ઈન્દ્ર—

જગજ્યોત નમું, વરજ્યોત નમું
 આતિ પ્રેમ ભર્યો, ઓતપ્રોત નમું ॥

નેહથી શિરથી, પદમાં પ્રભુમું
 યોગ અલગ થયો, મુજનેય નમું ॥
 જગજ્ઞાન શીરે, વિધુમાન મુખે,
 વીજળી ચમકે, બિગ ઓષ્ટપરે,
 જલકાટ ચકે, તુજ નૈનનમેં,
 જગજ્યોત નમું વરજ્યોત નમું ॥

÷ રાજ કુટુંબને અવસ્થાપિની નિદ્રા આપી
 બાલપ્રભુને મેરૂપર્વત ઉપર લઈ જવા માર્ગે
 પ્રભુ પાસે આજ્ઞા માગે છે. ÷

ઈંદ્ર—

ફરમાન ચહું, ગુરુભક્તિ કરું,
 ધરું આપને, ભવસમુદ્ર તરું;
 વરું જ્ઞાન ધ્યાન, તુમનેજ સ્મરું.
 જગજ્યોત નમું, વરજ્યોત નમું ॥

÷ ઈંદ્ર વીરના મૂલદેહને ભક્તિપૂર્વક હા-
 થમાં ગ્રહણ કરે છે અને તેને સ્થાને નવું
 બનાવટી બાલકનું બીજ મૂકે છે પછી ઈંદ્ર
 પોતાના પાંચ રૂપ કરે છે. +

૬૧૧ રૂપ—

નર્યો પુણ્યનો પુંજ, કરે ધરું હું;
 ÷ એમ કહી પ્રભુને બે હાથમાં લ્યે છે ÷

૬૧૨ રૂપ—

ધરી ચામરો વીંજીયું મોક્ષ સેતુ ॥
 ÷ એમ કહી બે બાજુ રહી ચામર ઢાલે છે.

ચોથું રૂપ—

જગ તાપની, શાંતિનો છત્ર હેતુ,
÷ એમ કહી છત્ર લઈ પાછલ ચાલે છે ÷

પાંચમું રૂપ—

ધરૂં વજ્ર હું જ્ઞાની, પિછાન કેતુ ॥
÷ વજ્ર લઈ આગળ ઉલાળે છે ÷

સર્વ રૂપ—

અહો કલ્પ કલ્પો, અમ ભાગ્ય તણો,
અમ શોક વિદ્રેષ, સંસાર ટલ્યો ॥
વીર અક્ષરદેહનો, યોગ મલ્યો,
જગજ્યોત નમું, વરજ્યોત નમું ॥
÷ પાંચે રૂપ આગળ ચાલે છે ÷

પાછલો છત્રધારી इन्द्र—

અહો વજ્રધારી, ગણું ભાગ્યધણી;
મધ્ય દેહ લેદી, ચહું આંખ જીણી ॥

શુક ચામરધારક—

ચહું આંખની આંખ હું કર્ણુ ભણી,
લઘુ ત્રાંસ ગ્રહી, જગજ્યોત નમું ॥

આગલો વજ્રધારિ इन्द्र—

નહીં નેન ત્રીભું કેમ હું નીરખું;
પરને મહા ભાગ્યધણી પરખું ॥

બીજો ચામરધારક—

હું તો દર્શન પામી અતિ હરખું;

જગજ્યોત નમું, વરજ્યોત નમું ॥
 ÷ આ પ્રમાણે વિનોદ કરતાં ઇંદ્રનાં
 પાંચે રૂપ મેરૂ ઉપર આવે છે ÷

પ્રવેશ ૬ થો.

સ્થલ—મેરૂ પર્વતની શિલા (અતિ પાંડુકં બલાસન)
 કલ—રાત્રીનો ત્રીજો પહોર.

÷ પ્રભુને સિંહાસન પર સ્થાપી ઇંદ્ર વિગેદે
 દરેક દેવતાઓ વિવિધ રૂપે ક્રમસર જલથી
 ભરેલા વિશાલ અભિષેક કલશો વડે કરીને
 બાલપ્રભુને સ્નાન કરાવે છે ÷

एक—

ધુઓ મેલ.

बीजो—

પ્રભુનો કે આપણો ?
 તે તો નિર્મલ છે.

त्रीजो—

ધોવો એનો ને જાય આપણો;
 ખાય જનેતા ને પોષાય બાલક.
 + ઇંદ્ર મનમાં શકે છે. ÷

ईन्द्र—(स्वगत)

અરે આ બાલક,
 પાણીથી અપરિચિત;
 ધાવણ પણ નહીં ધાવેલો,

ઉછરતો કુમલો સ્તનંધય.
 બૂલુ જેવો,
 માત્ર દહધારી મનુષ્ય;
 શુ સહી શકશે ? તે
 છલાછલ ભરેલા,
 ભાદરવાના મેઘ પટલ જેવા,
 ઉંચા તે ઉંચા;
 પર્વત શા દીપતા,
 વિધવિધ રંગી, ચમકતા સુરકરમાં.
 સંખ્યામાં કરોડો,
 આલષેકના દિવ્ય કલશાના;
 પ્રચંડ જલ પ્રવાહને,
 સમુદ્રના વેગને.
 વજ્ર જેવા ધોધને;
 આ બાલક તો માત્ર માનવી.

+ ઇંદ્ર આ પ્રમાણે વિચારે છે, એટલામાં મે-
 રૂપવત કંપે છે દેવગણમાં ક્રોધ અને ભય
 વ્યાપે છે ÷

ઇન્દ્ર—

આ શું સમૃદ્ધ સુરો
 શાશ્વતો મેરૂ અચલ છે;
 વર્ણવ્યો છે શુદ્ધ વેદે,
 ક્ષુદ્ર વેદ પુરાણમાં.
 ન ચલે કદાપિ કોપથીયે ઇન્દ્રના,
 છે વિતરંગીઓ જલધીઓ;

શું બૂકંપ ?

કે પાપીની પાપ પ્રવૃત્તિ.

÷ અવધિજ્ઞાનથી પોતાને સંશય પડ્યાની બૂલ
લક્ષમાં આવતાં ઇંદ્ર નમ્રતાથી ક્ષમા યાચે છે. ÷

ઇન્દ્ર—

ક્ષમા આપો,
નથી ઇંદ્રનું હાર્દ કપટ;
નથી ભાન દેવરાજને,
ઇંદ્ર પદમાં અજ્ઞાનતા બેઠેલી,
પવનથી પાતળું જ્ઞાન,
નથી વિકટ, કાંઈ જ્ઞાનીને;
ફેડ્યાં સંશય વાદળાં
જ્યોર્તિ પ્રગટાવીને.
અજ્ઞાનરજ ઉડી ગઈ,
ભૂલ સમજ્યો દેવપતિ;
મહાન પદ સ્હેલ નથી,
સેવાનો લહાવો, અને મનનો નિગ્રહ.
વિવેક વિકલતા વિણસાડે સેવા ફલ.

સેવાધર્મઃ પરમ ગહનો

યોગીનામપ્યગમ્યઃ ॥

સમજ્યો નીતિ મર્મ,
આપ સમર્થ છો;
વાનકી છે જત્રથીનું બલ જેની,
ક્ષમા આપો.

એકવાર અનેકવાર,
 મોહન મયા કુમારીના;
 માણી અર્પો ભુલેલાને,
 દેવરાજને દેવેન્દ્ર પૂજ્ય ?
 ÷ ઇંદ્ર દેવો પ્રત્યે કહે છે ÷

ઇન્દ્ર-

નાચ્યો છે મેરૂ,
 પ્રભુ પદસ્પર્શિનીથી;
 હાં નાચ બાપુ, નાચ,
 દેવો તમો પણ નાચો.
 આજે આનંદોત્સવ છે,
 અવસર્પીણિ કલનો અંતિમ;
 જમોત્સવ છે,
 ગાવો બળવો, નાચો.

÷ અભિષેક થઇ રહેતાં ચંદન પૂજા કરે છે,
 પછી દેવો આઠ મંગલ, મંગલ દીવો આ-
 રતિ વિગરે કરી ભક્તિપૂર્વક વાજાંત્ર સાથે
 સ્તુતિ કરે છે. ÷

૬૪ ઇંદ્ર તથા દેવવૃન્દ—

તરણ તારણ હાર પુરૂષોત્તમ, !
 કાંકરે કાંકરે રત્ન પ્રકટાવશે;
 સાંભેલાને ફલ,
 પ્રકાશી કેવલ દીપક.
 અંધાને અજવાલશે,

દેખશે શીર્ષના ખંડખંડ નીજના,
જેમ સપ્તધા મંજરી પત્ર.
આણુ છે ઇંદ્રની,
ન તોડશે;
દેવ દાનવ કિન્નર કે નર.

÷ એમ કહી બાલકના અંશુકામાં અમૃત મૂ-
કે છે. ઇંદ્રાદિક સર્વ દેવો નંદીશ્વર દ્વિપે જાય છે ÷
પ્રવેશ ૭ મો.

શ્લોક—ક્ષત્રિયકુંડ.

કાલ—પ્રાતઃકાલ

÷ દાસી હાંફતી હાંફતી સિદ્ધાર્થ રાજા પાસે
દોડી જાય છે અને પુત્ર જન્મની વધા
મણી આપે છે. +

દાસી—

કહાંચુ છે પૂર્વાશાએ.
સખિ કુકડાની સાથમાં;
દેજે સંદેશા રાયને,
મુણ મુણ રાજન.
ત્રિશલાનો મંગલમય સંદેશો;
બહાણું વાયા છે;
ઓસર્યા છે જગના અંધાર,
સૂર્ય પ્રકટયો છે કુલ આધાર.
ત્રિશલાદેવીથી,
કરાવો શાંતિપાઠ;
દીપાવો આનંદદીન, દિસવની ધુનમાં,

એવા છે રાજ રાણીના વેણ.
 ઉત્થાપશેા ન દેવી વેણ, નરનાથ, !
 વાવળે ક્ષેત્રમાં ધન;
 બંદીવાનોને છોડશેા,
 ઉત્સવાનિલે ફરકાવળે જયધ્વજ.

÷ દાસીને દાન લઈ સિદ્ધાર્થરાજ આનંદ મ-
 હોત્સવ કરે છે. નગરમાં અમારી પટક
 વગડાવે છે અને પ્રજા રાજને મુબારકબાદી
 આપે છે ÷

મજાવર્ગ—

પરમતત્વો છે,
 હૈયાત જ્યાં લગી વિશ્વમાં,
 ગીરિગહુરાના ગહન ભાવ
 અવગાહતો આત્મ બલે
 ત્યાંસુધી જીવો રાજકુમાર,
 પ્રજાના પ્રેમ પારણે
 ન્યાયના દોરથી
 સદા જીવો રાજકુમાર
 સૂર્ય કિરણ પેઠે જીવન જીવનને
 ખીલવશે પનોતો, એ બાલકુમાર.
 જય હો સિદ્ધાર્થાગજની
 દેહમાં, જ્ઞાનમાં, શક્તિમાં, ધર્મમાં
 અમર બનો બાલ કુમાર.

÷ આરમે દિવસે જ્ઞાતિ ભોજન કરાવીસિદ્ધ-
 થે રાજ કહે છે ÷

સિદ્ધાર્થરાજા—

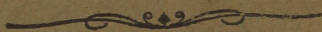
રાજબાલના લક્ષણો છે વર્ધમાન,
 ગર્ભમાં આળ્યો ત્યારથી.
 અમો બન્યા છીએ, રાજ્યથી વર્ધમાન,
 ધનથી ધાન્યથી સુખસમૃદ્ધિથી
 માટે મુજ બાહુડો.
 છે જ્ઞાત્ર કુલ ઊજવનાર,
 કુલકંકણ વર્ધમાન.
 જગત્વત્સલ દેવપ્રિય
 જ્ઞાન બલે વર્ધમાન.
 કર્મદલ ચુરવામાં
 આનું અખંડ નામ હો
 વર્ધમાન ! વર્ધમાન ! ! વર્ધમાન ! ! !

÷ જ્ઞાત્ર કુટુંબ આનંદથી ઘેર જાય છે અને
 વર્ધમાન કુમાર બીજના ચંદ્રની કલાની
 પેઠે વૃદ્ધિ પામે છે. ભવિષ્યમાં સ્વાત્મ પ્ર-
 ભાવથી “ મહાવીર ” એવા નામને પ્રાપ્ત
 કરે છે ÷

સત્યજંઘના—

યુગાનુયુગ
 મહાવીર શાસન બનેા વર્ધમાન
 इति महावीर जन्मोत्सव समाप्त.

“ અતિથિ પાત્ર ”

જો તમોને સ્વામી ભક્તિ તરફ અપૂર્વ
પ્રેમ હોય, કેળવણી જેવા અગત્યના ક્ષેત્ર
તરફ અભિરૂચિ પ્રગટતી હોય, સદ્ગુણો
નો સદ્વ્યય કરવો હોય, સુસ્થાને દાન કરવું
હોય, બાળબ્રહ્મચારીઓની શુભાશિષ
મેળવવી હોય.

તો પધારો

અને તપાસો,

બાળ બ્રહ્મચારીઓથી વિભુષિત
જીવું અને જાણીતું જ્ઞાનભુવન

શ્રી

યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુલ
પાલીતાણા.

(કાઠીયાવાડ)

